

[Finansministeren.]

trykkelig er taget med i Lovforslaget, er det udelukkende, fordi jeg gaar ud fra, at naar Rigsdagen hjemsendes, eksisterer Finansudvalget egentlig ikke, idet Finansudvalgets Virksomhed jo saa ophører. Men hvis Rigsdagen ønsker, at Medlemmerne af Finansudvalget skal kunne optræde som Udvalg ved denne Lejlighed, har jeg ikke det mindste derimod. Kun maa jeg meget fraraade den Tilføjelse, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønskede, at der skulde være en meget betydelig Majoritet inden for Finansudvalget, for at Ministeren kunde faa denne Tilslutning; hvis denne betydelige Majoritet ikke var der, skulde, mente det ærede Medlem, Rigsdagen indkaldes. Det vilde jeg dog finde urimeligt. Det maa, synes jeg, ved denne Lejlighed som ved andre være saaledes, at det er et Flertal, som er afgørende i saa Henseende. Men jeg har, som sagt, ikke noget imod at forhandle dette Spørgsmaal med Finansudvalget.

Pinholt: Jeg er for saa vidt tilfreds med Ministerens Svar, som det jo viser, at han er villig til at forhandle med Finansudvalgenes Medlemmer, uanset at de i og for sig ikke sidder som Finansudvalg paa det paagældende Tidspunkt. Det er en Form, man tidligere har brugt, og den har faaet sit Udtryk i Anmærkningerne til det Forslag, som Finansminister Bramsnæs forelagde i 1932. Derfra kan man tage den, og man kunde for den Sags Skyld godt indføje Bestemmelsen i Loven, om det skulde være. I de nævnte Anmærkninger stod bl. a. det, som jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Korsgaard sigter til, at for saa vidt eet Partis Medlemmer gik imod de Vilkaar, som Ministeren kom med, skulde det være tilstrækkeligt til, at Rigsdagen indkaldtes for at tage Bestemmelse om Laanet. Det kan man vist ogsaa godt gaa ind paa, det er man i hvert Fald gaaet ind paa tidligere, og den tidligere Finansminister har foreslaaet det. Det er en Sikkerhedsventil, som skaffer mindre Modtryk, mindre Uvilje, end der maaskes ellers vilde opstaa. Jeg skal altsaa anbefale, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget, og jeg haaber, vi dør faar en behagelig Forhandling med Finansministeren.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansministers Udtalelser kan i flere Henseender

have en vis Interesse. Han sagde, at i Løbet af Sommeren vilde man jo ikke have noget Finansudvalg; bag dette maa ligge, at Rigsdagen i Aar i Modsætning til de to sidste Aar skal hjemsendes. Jeg gaar ud fra, at Ministeren har overvejet sin Udtalelse, og saa kan man ikke faa andet ud deraf end dette. Men i øvrigt er Realiteten for mig, at hvad enten det bliver Ministeren alene, eller det bliver Finansudvalget sammen med Ministeren, der faar Bemyndigelsen, saa sker det, at man delegerer en betydelig Myndighed fra Rigsdagen til en efter Omstændighederne lille Forsamling, og hvis da i denne Forsamling f. Eks. Repræsentanterne for et lille Parti synes, at Betingelserne for Laanet ikke er tilstrækkelig gode, vil det efter min Mening rent principielt være urigtigt ikke at give den samlede Rigsdag Lejlighed til at overveje, om Betingelserne er tilstrækkelig gode. Jeg henstiller derfor vedblivende, at der virkelig skal være en meget betydelig Majoritet i denne Forsamling, for at den uden videre kan tiltræde Laanet, idet jeg personlig ikke kan lægge nogen som helst Vægt paa den Ulejlighed, det er i givet Fald at indkalde Rigsdagen. Rigsdagen skal nu engang være Folkets Tjener og ikke omvendt, og Rigsdagen har Pligt til ogsaa i høj Grad at følge Begivenheder som dem, her er Tale om, og kan ikke, uden at den har Sikkerhed for, at der er en overvejende Majoritet for at gennemføre Sagen, rettelig delegerer sin Myndighed til andre.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg udtalte før, at for det Tilfælde, Rigsdagen hjemsendes, vil der ikke være noget Udvalg, og det er vi jo enige om. Men jeg har forstaaet det ærede Medlem Hr. Pinholt saaledes, at de, der skulde kunne sanktionere et Forslag, der blev fremsat, ikke alene skulde være Medlemmerne af Folketingets Finansudvalg, men ogsaa Medlemmerne af Landstingets Finansudvalg. Naar det er Tilfældet, er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er urimeligt at sige, at Tilslutning til Forslaget er betinget af en vis stor Majoritet inden for et af Udvalgene. Da det jo er saaledes, at Regeringspartierne har Flertal i det ene Udvalg, medens Oppositionspartierne har Flertal i det andet Udvalg, synes jeg, man kan forudsætte, at alle Sikkerhedsbestemmelser bliver iagttaget ved en Behandling i de to Udvalg. Det forekommer mig, det vilde være ganske urimeligt, at et Par enkelte Medlemmer, fordi de ikke er tilfredse med Forslaget, eller fordi de maaskes af andre Grunde ønsker